

CONFERR MALLORCA, Santuari de Lluc, 21 maig 2022
Maria del Mar Albajar i Viñas

La proposta que em van fer va ser que parlés de la situació de la Vida Religiosa després de la pandèmia.

És temps d'una nova crida. Una crida que demana abraçar el lloc on som, les condicions que vivim, com estem, tal com estem, per abraçar també la Vida que aquí neix.

Estem vivint un moment greu de crisi climàtica, crisi de les institucions, crisi econòmica, crisi social, augment de violència, alt augment de suïcidis. Preval "l'home massa" del que parlava Ortega Gasset.

VR envellida i reduïda

les joves amb sobrecàrrega

Vocacions a les congregacions i comunitats amb camins i respostes clares

Situació d'abusos a les congregacions i comunitats: abusos sexuals, abusos de poder, de consciència

Individualisme, addicció al treball, dificultat en les relacions comunitàries, amb els mòbils sempre localitzables, sempre connectats i amb una infinita oferta d'oportunitats, amb gran dificultat per estar soles, realment soles a la "nostra cel.la".

És una altra situació que demana una nova resposta. La crida és un canvi radical, és una comprensió interna *nova* que ens fa canviar externament, les crides donen orientació i ens posen en marxa deixant un terreny conegut vers un de nou. Pot ser un desplaçament extern com el que algunes heu fet, de deixar la terra. El camí que se'ns demana és interior i és més llarg encara. És el camí de sortir d'un món conegut, el de les meves idees, emocions, creences, etc., per anar a l'espai de Déu, a l'espai de les relacions que Déu em proposa.

Una crida ara a les velleses? Sí, tu ho saps, Déu segueix essent un amant per tu, Qui t'estima i et segueix cridant. Cada crida de Déu és una convidada a confiar més, a agafar-nos menys en les nostres seguretats. Cada crida és una possibilitat a alliberar qui som i posar més al servei dels altres qui som més originalment, més pròpiament.

Per a poder viure aquesta crida hem d'estar disposades a viure el que ens proposa la Bíblia com a estructura del gènere literari de "crida":

Estructura crida

1. Àngel o missatger del cel apareix amb una salutació
 - a. Moisès, un àngel se li apareix a la bardissa
 - b. Àngel s'apareix a Zacaries al temple
 - c. Jt 16. El Senyor és amb tu guerrer valent (a Gedeó)
2. Reacció de sorpresa i por, i missatge de confiança "no tinguis por"
 - a. Moisès es va tapar la cara perquè tenia por de mirar Déu
 - b. Zacaries en veure'l, es va torbar i la por s'apoderà d'ell. Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Zacaries: la teva súplica ha estat escoltada.»
 - c. Perdó, senyor meu. Si el Senyor és amb nosaltres, per què ens passa tot això?

3. Anunci del missatge i del futur que això suposa
 - a. he sentit el clam del meu poble i el vull alliberar
 - b. La teva muller et donarà un fill, i li posaràs el nom de Joan.
 - c. Vés amb la força que tens i salvaràs Israel dels madianites. ¿No sóc jo qui t'envio?
4. com pot ser això
 - a. Qui sóc jo? si no sé parlar, no em surten les paraules
 - b. «Com puc saber que serà així?» dona estèril i grans
 - c. Perdó, Senyor meu. Com puc salvar Israel si el meu clan és el més petit de Manassès i jo sóc el més jove de la meva família?
5. Signe del poder de Déu que tranquil·litza. Déu serà amb tu
 - a. jo sóc amb tu
 - b. jo sóc Gabriel i estic prop de Déu
 - c. signe: una flamarada de foc consumeix l'ofrena de Gedeó

La redacció de l'evangeli de Lluc segueix el mateix esquema, l'esquema de les grans intervencions de Déu en la història.

1. Lc 1,25: “El sisè mes, Déu envià l'àngel Gabriel en un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, unida per acord matrimonial amb un home que es deia Josep i era descendent de David. La noia es deia Maria. L'àngel entrà a trobar-la i li digué: **«Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu»**

- . La crida, una nova creació, comença amb una benedicció original. A l'inici no hi ha el pecat original, no hi ha una queixa, etc, sinó una benedicció original. La crida, si és de Déu comença amb una benedicció original (Gènesi “Déu veié que era bo”, Marc: “Tu ets el meu fill, el meu estimat en qui m’he complagut”) Ens cal capacitat de rebre, obrir-nos per a rebre-la i no quedar-nos amb les nostre petites mides. Thomas Merton: la gracia se’ns concedeix en proporció a com de bé “ens disposem a rebre-la”. Angela Volpini afirma que Maria l’anomenem Immaculada, perquè Maria s’ho va creure, va creure que era bona de debò.
 - . L'àngel allibera el desig, que és el desig de Déu. És una trobada amorosa, com el desig d'una parella que es busquen i es desitgen. Els dimonis tanquen, “vols dir?” sospita, dubte
 - . L'àngel diu “Ell és amb tu”, en present No diu serà amb tu quan tinguis el fill. És amb tu, ja, ara. Demana conversió al present, al present ja hem rebut la benedicció. És en el present que podem rebre la bondat de qui som.
2. Ella es va torbar en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. L'àngel li digué: **«No tinguis por, Maria.**

Són moltes les trobades amb Déu que generen por

Gn 3,10 Ell li va respondre:

—He sentit que et passejaves pel jardí i, com que vaig nu, he tingut **por** i m’he amagat.

Mt 1,20 Ja havia pres aquesta decisió, quan se li va aparèixer en somnis un àngel del Senyor que li digué:

—Josep, fill de David, no tinguis **por** de prendre Maria, la teva esposa, a casa teva: el fruit que ella ha engendrat ve de l'Esperit Sant.

Mt 14,26 A la matinada, * Jesús va anar cap a ells caminant sobre l'aigua.

Quan els deixebles el veieren caminant sobre l'aigua, es van esglaiar i es digueren: — És un fantasma!

I es posaren a cridar de **por**. Però de seguida Jesús els digué:

—Coratge! Soc jo. No tingueu **por**.

Mt 28,1-10 De **por** d'ell, els guardes es posaren a tremolar i van quedar com morts. L'àngel digué a les dones:

—No tingueu **por**, vosaltres. Sé que busqueu Jesús, el crucificat. No és aquí: ha ressuscitat, tal com va dir. Veniu, mireu el lloc on havia estat posat. Aneu corrents a dir als seus deixebles: “Ha ressuscitat d'entre els morts, i ara va davant vostre a Galilea. Allà el veureu.” Aquest és el missatge que us havia de donar.

⁸ Immediatament elles, amb **por**, però amb una gran alegria, se n'anaren del sepulcre i van córrer a portar l'anunci als deixebles. *

⁹ Però tot d'una Jesús els va sortir al pas i els digué:

—Déu vos guard.

Elles se li acostaren, se li abraçaren als peus i el van adorar. ¹⁰ Jesús els diu:

—No tingueu **por**. Aneu a anunciar als meus germans * que vagin a Galilea. Allà em veuran.

-Lc 1,12 Zacaries, en veure'l, es va torbar i la **por** s'apoderà d'ell. Però l'àngel li digué:

—No tinguis **por**, Zacaries: la teva súplica ha estat escoltada. Elisabet, la teva muller, et donarà un fill, i li posaràs el nom de Joan.

-Lc 1,30 L'àngel li digué:

—No tinguis **por**, Maria. Has trobat gràcia davant de Déu.

Lc 2,10 Però l'àngel els digué:

—No tingueu **por**. Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria:

-Lc 5,10 i igualment Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. Jesús digué a Simó:

—No tinguis **por**. D'ara endavant seràs pescador d'homes.

Jn 6,20 Ell els diu:

—Soc jo, * no tingueu **por**.

Hi ha tempesta, les ones s'alcen i la barca trontolla. Però el text no diu que tinguin por. Tenen por quan veuen que Jesús s'acosta.

La proximitat de Déu veiem que espanta. Enlloc de tancar, la por pot ser un senyal que Déu és a prop, la por pot ser una convidada a avançar.

La por té a veure amb un canvi en la consciència, un nou relat. Les crides de Déu obren a un horitzó nou, ens fan travessar camins i boscos que no coneixem, precaritzen.

La situació de Maria, després de l'anunciació no va ser més segura i forta, sinó que va ser l'inici d'un camí de conversió en el que va necessitar molta confiança. (Jesús fill de Pantera, soldat romà)

Les crides de Déu demanen deixar anar, amollar (Moisès, Gedeó, Josep, Maria)

3. Déu t'ha concedit la seva gràcia. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús....»

la missió es rep, no és un esforç, no és una conquesta personal, el meu repte particular

la missió la rebem, la servim, conscients que no en som ni l'origen ni les propietàries, conscients que la missió és molt més gran que nosaltres.

4. Maria preguntà a l'àngel: «com podrà ser això si jo sóc verge?»

La missió la vocació, es rep, neix d'una lògica diferent de la nostra, té la racionalitat de Déu, molt més comprensiva que la nostra.

Però demana la nostra intel·ligència, els nostres recursos i capacitats, les nostres eines.

Zacaries: com puc saber que serà així? com puc saber que és veritat, no s'ho acaba de creure

Maria: com podrà ser això si sóc verge? com ho farem?

Procés de subjectivació, de llibertat, de consciència, "entra dintre de sí"

Merton diu que els éssers human tenen la responsabilitat de trobar-se a si mateixos on són, en el seu lloc i en el seu temps en la història a la que pertanyen i a la que inevitablement han de contribuir amb la seva resposta.

5. L'ombra del Senyor et cobrirà. L'àngel li respongué: « ... perquè per a Déu no hi ha res impossible»

Aquest pas és un recordatori que Déu està amb nosaltres, té cura de nosaltres, per molt complicada que ens sembli la situació.

Necessitem tenir cura d'on som, de com estem, de la nostra situació, de les nostres limitacions i somnis...

Abraceu aquest moment, i això vol dir doneu-li nom, doneu nom a la situació amb veritat i realisme. Doneu nom a la situació del món, a l'horror de la violència, de la fam, de les injustícies. Doneu nom a la situació de les nostres comunitats i congregacions. Situació de minoritat, de precarietat. Situació d'incertesa, de vellesa. Estem compartint el moment amb tota la VR, excepte algunes congregacions que ofereixen estructures segures i camins ben payoutats.

En el present, en aquest present hi ha més, hi ha molt més, hi ha tot, hi ha Déu. Sempre és així. Déu ens ve a trobar en el present. El que passa és que el present no és com voldríem i a vegades ens fa por. Però Déu hi és i és amb nosaltres.

I apareix un 6è element. Cap dels 27 enviaments de la Bíblia hebrea, 10 no bíblics i 24 al NT hi ha aquest sisè punt. Maria respon i ho fa directament a l'enviat de Déu:

6. Maria va dir: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules». I l'àngel es va retirar.»

Sóc l'esclava del Senyor, diu Maria. Esclava de l'Esperit de Vida, de l'impuls vital que participa de la Vida de Déu, l'única esclavitud que allibera, que ens fa ser qui som, que ens fa lliures.

La nova missió és compartida, és col·laboració, la nova creació compta amb la nostra humanitat. Déu no cerca instruments, sinó companyes i companys, interlocutors, col·laboradores. Tindrà el nostre accent, el color de la nostra pell, el nostre accent, amb els plecs de la nostra psicologia

Bloch parla del futur com la possibilitat possible a cada moment. Necessita el nostre sí perquè no quedi com una possibilitat possible, per tal que no quedi com una possibilitat en potència. El nostre sí permet encarnar, fer història la proposta, el do de Déu, el Shalom.

La crida de Déu demana aprendre a rebre i alhora requereix el nostre sí, la nostra acció, la nostra decisió. Ens fa humanament sencers, ens "completa" amb les dimensions de recepció i donació.

El valor segons Sòcrates "es l'habilitat de conquerir no els altres, sinó a un mateix, el valor per a ser savis i justos, el valor per cultivar la nostra ànima. Qui no fa això no és lliure, i una vida sense llibertat és una vida buida i condescendent, és una vida sense sentit, sense amor.

No us oblideu del vostre interior, no abandoneu qui sou. Dins vostre està la vida, esteu plenes de possibilitats, aquí està la possibilitat de la nova creació, d'un nou principi. No més tard, no després. Si no ja, ara, en aquestes circumstàncies..

Esteu malvivint, us esteu fent malbé, us esteu destrossant a vosaltres i a tot. Pareu, escolteu el vent, el mar, els boscos, el cel, les flors, l'aigua, la terra... tot, tot us parla de vosaltres, de la vostra veritat, de la vida que us omple i de la immensitat que us habita.

Escolteu, escolteu dins vostre, en vosaltres. Aquí està la veritat, des d'aquí aprendreu a veure. Ara no veieu res, no us adoneu d'on sou, de qui sou. Escolteu i aprendeu a veure la veritat, la vostra veritat, la veritat de la vida, la de les persones amb les que viviu, més enllà, molt més enllà del que ells mateixos pensen, més enllà del que vosaltres penseu. Veient els vostres, podreu veure els seus cors, els seus somnis, la seva tendresa, la seva veritat.

Torneu, torneu a vosaltres. Pareu, pareu aquesta carrera boja cap enllac i escolteu. Ho teniu molt a prop, dins vostre, en el vostre cor. És el principi, és un nou principi que comença cada vegada que escolteu i dieu qui sou i expliqueu qui sou amb les vostres paraules, els vostres gestos, la vostra originalitat.

Hi ha molt d'amor dins vostre, rebut avui, donat avui i és llavor del Regne de déu, llavor de Vida pel nostre món.